

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
64/22. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2022. április 26.

A C-368/20. sz. Landespolizeidirektion Steiermark és C-369/20. sz. Bezirkshauptmannschaft Leibnitz egyesített ügyekben hozott ítélet
(A belső határellenőrzés maximális időtartama)

Valamely tagállam a közrendjét vagy a belső biztonságát fenyegető komoly veszély esetén a más tagállamokkal közös határain visszaállíthatja a határellenőrzést, azonban annak teljes időtartama nem haladhatja meg a hat hónapot

Az ilyen intézkedés újbóli alkalmazása csak újabb komoly veszély felmerülése esetén lehet indokolt

A migrációs válsággal összefüggésben Ausztria 2015. szeptember közepén a Magyarországgal és Szlovéniával közös határain visszaállította a határellenőrzést. Ausztria ezen ellenőrzést többször is visszaállította, miközben a 2016. május 16-tól 2017. november 10-ig tartó időszak vonatkozásában az Európai Unió Tanácsának négy egymást követő ajánlására támaszkodott. 2017. november 11-től kezdődően Ausztria saját kezdeményezésére több, egymást követő hat hónapos időszakra visszaállította a határain a határellenőrzést.

A határellenőrzés e visszaállítása miatt NW-t a spielfeldi határátkelőhelyen határforgalom-ellenőrzésnek vetették alá, amikor 2019 augusztusában és novemberében Szlovéniából Ausztriába akart beutazni. Ezenkívül NW-t, mivel megtagadta útlevelének felmutatását, 36 eurós bírsággal is sújtották.

NW a stájerországi regionális közigazgatási bírósághoz fordult, mivel úgy vélte, hogy ezen ellenőrzések és a bírság ellentétes az uniós joggal, és különösen a Schengeni határellenőrzési kódexszel.

E bíróságnak kétségei vannak afelől, hogy a Schengeni határellenőrzési kódex lehetővé teszi-e Ausztria számára, hogy saját kezdeményezésére visszaállítsa a határellenőrzést a legfeljebb hat hónapos teljes időtartamot meghaladó időszakra. Ennélfogva úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából kérdéseket terjeszt a Bíróság elé.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság emlékeztet arra, hogy a Schengeni határellenőrzési kódex lefekteti azon elvet, amely értelmében a tagállamok közötti belső határokat bármely ponton át lehet lépni anélkül, hogy személyellenőrzésre kerülne sor, függetlenül az adott személy állampolgárságától. Ez az Unió egyik fő vívmánya, azaz egy belső határok nélküli olyan térség létrehozása, ahol a személyek szabadon mozoghatnak. Ezért a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításának kivételes intézkedésnek kell maradnia, amelyre csak végső lehetőségként kerülhet sor.

Így először is **a Schengeni határellenőrzési kódex lehetővé teszi, hogy valamely tagállam a közrendjét vagy a belső biztonságát fenyegető komoly veszély esetén a más tagállamokkal közös határain ideiglenesen visszaállítsa a határellenőrzést.** A Bíróság **azonban** megállapítja, hogy **az ilyen intézkedés** – ideértve annak minden esetleges meghosszabbítását is – **nem haladhatja meg a legfeljebb hat hónapos teljes időtartamot.**

Az uniós jogalkotó ugyanis úgy ítélte meg, hogy a hat hónapos időszak elegendő ahhoz, hogy az érintett tagállam – adott esetben más tagállamokkal együttműködve – olyan intézkedéseket hozzon, amelyek lehetővé teszik az ilyen veszély elhárítását, majd e hat hónapos időszakot követően ismét biztosítsa a szabad mozgás elvét.

A Bíróság mindazonáltal kifejti, hogy **a tagállam akár közvetlenül a hat hónapos időszak végét követően ismét hozhat ilyen intézkedést, amennyiben a közrendjét vagy a belső biztonságát fenyegető újabb, az eredetileg azonosítottól eltérő komoly veszéllyel szembesül**, amit a konkrét körülmények és események alapján kell értékelni.

Másodsor, amikor kivételes körülmények veszélyeztetik a schengeni térség általános működését, a Tanács javasolhatja egy vagy több tagállamnak, hogy a belső határaikon legfeljebb kétéves időtartamra állítsák vissza a határellenőrzést.

Következésképpen az érintett tagállam, amennyiben a közrendjét vagy a belső biztonságát fenyegető újabb komoly veszéllyel szembesül, és a Schengeni határellenőrzési kódexben előírt valamennyi feltétel teljesül, közvetlenül e két év leteltét követően legfeljebb hat hónapos teljes időtartamra visszaállíthatja a határellenőrzést.

A jelen ügyben úgy tűnik, hogy 2017. november 10-ét követően, vagyis azután, hogy a Tanács utolsó ajánlása hatályát veszítette, **Ausztria nem bizonyította új veszély fennállását**, így azon két ellenőrzési intézkedés, amelynek NW-t alávetették, összeegyeztethetetlen a Schengeni határellenőrzési kódexszel, amit azonban a stájerországi regionális közigazgatási bíróságnak kell megvizsgálnia.

Egyébiránt a Bíróság megállapítja, hogy **valamely személyt nem lehet szankció terhe mellett arra kötelezni, hogy a tagállam területére egy másik tagállamból való belépésekor útlevelet vagy személyazonosító igazolványt mutasson fel, amennyiben a határellenőrzés visszaállítása a Schengeni határellenőrzési kódexszel ellentétes.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.